

[klagers navn udeladt]
[klagers adresse udeladt]
2300 København S

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85
Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

**Afgørelse af Deres klage over Energitilsynets afgørelse af 20. juli 2004
vedr. Deres elregning fra Københavns Energi**

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Den 30. juli 2004 indbragte De Energitilsynets afgørelse af 20. juli 2004 for Energiklagenævnet.

Sagen drejer sig om, hvorvidt De kan have forbrugt 2.970 kWh, svarende til en årsregning på 4.782,42 kr. i Deres kolonihavehus i Kastrup i perioden fra 30. juni 2003 til 30. juli 2003.

Tilsynets afgørelse i sagen var, at tilsynet ikke kunne gå ind i en bedømmelse af, hvorvidt det registrerede forbrug var i overensstemmelse med det faktiske forbrug, efter dette ville indebære en bevisbedømmelse, som måtte henvises til domstolene. Fra den påklagede afgørelse citeres:

”Det kan sluttelig oplyses, at Energitilsynet ikke kan gå ind i en bedømmelse af hvorvidt det registrerede forbrug er i overensstemmelser med det faktiske forbrug, antallet af elforbrugende apparater eller anvendelsen heraf, og ej heller fejl ved installationerne som kan have påvirket elmåleren. Dette vil indebære en bevismæssig bedømmelse, som må henvises til domstolene.

Der er ikke i korrespondancen indicier der peger i retning af, at Deres forbrug skulle ekstremt højt i relation til en bolig af den standard, der er på forbrugsadressen hvortil samtidig kan bemærkes, at Københavns Energi har givet Dem tilbud om at få Deres måler kontrolleret på et akkrediteret værksted, hvilket De har afslået ifølge brev af 5. november 2003 til Energitilsynet.

Af de ovennævnte grunde finder Energitilsynet således ikke i nærværende konkrete tilfælde, at kunne rette indvendinger mod Københavns Energis fremgangsmåde i henhold til elforsyningslovens § 77, stk. 1, jf. § 6, stk. 3.”

Klagen til Energiklagenævnet

Af klagen af 30. juli 2004 fra Dem fremgår, at De ikke har afslået at få måleren undersøgt, og at der ikke er indicier for et ekstremt højt forbrug. De bemærkede videre:

”Den sommer jeg skulle have haft det ekstreme forbrug havde jeg hverken køleskab ell. TV!

Forbruget fra 30. juni 2003 til 30. juni 2004 var på 670 enheder!
Jeg har aldrig noget som helst elektrisk tændt, når jeg ikke er i havehuset. Lige bortset fra et evt. køleskab, som jeg nu har [som] et lille bokskøleskab. Selv det elektriske komfur slukker jeg for, bare jeg er væk eet døgn.
Jeg sparer altid på energien – hvilket kan ses af elregningen i min lejlighed. [...]”

Ved brev af 16. september 2004 meddelte Energitilsynet, at klagen ikke gav tilsynet anledning til bemærkninger.

Ved brev af 21. oktober 2004 sammenfattede De Deres klage til Energiklagenævnet. Derefter bemærkede De bl.a.:

”Jeg har i den mellemliggende tid betalt min elregning for havehuset med det beløb jeg mener er det korrekte i forhold til det faktiske forbrug. Alligevel har jeg gentagne gange modtaget den alt for store regning. Det er da normalt at sætte sagen i bero mens anken kører!

Jeg har netop modtaget en a conto-regning baseret på forbruget det seneste år. Pudsigt (!) nok afspejler beløbet – kr. 358,41 - nogenlunde mit forbrug. Logikken hos K.E. er ikke til at få øje på!”

Nævnet anmodede derpå den 28. oktober 2004 Energitilsynet om at oplyse over for nævnet:

1. hvordan Deres afslag fremgår af Deres brev af 5. november 2003 til Københavns Energi, og
2. på hvilket grundlag, tilsynets overvejelser om relationen mellem forbruget og boligens standard, hviler.

Som svar herpå henholdte Energitilsynet sig i brev af 19. november 2004 til Københavns Energis brev af 16. november 2004 til tilsynet. Af selskabets brev fremgår:

”Forbruget i perioden 30.06.2003 – 27.06.2004 er ifølge kundens aflæsninger 670 kWh.

Det registrerede forbrug de tidligere år kan dog sagtens være korrekt, hvis elvarmerne har været tændt.

Det er ganske normalt at have det forbrug vi har registreret, når kunden, som hun selv har oplyst, har brugt elvarme.

Kunden er stadig velkommen til at få ombyttet og undersøgt måleren. Hvis måleren ved undersøgelsen findes fuldstændig i orden, skal kunden dog betale et gebyr på 500,00 kr. + moms for undersøgelse af måleren.”

Heroverfor bemærkede De ved brev af 17. december 2004 til Energiklagenævnet:

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Side 2 af 7

"I svaret fra K.E. angående mit energiforbrug fremføres at mit forbrug gennem årene sagtens kan være korrekt – derefter fastslås at jeg pludselig skulle have forbrugt 3½ gange så meget [mere] end gennemsnittet? Hvis jeg har brugt elvarme!

I de 30 somre jeg har boet i denne have har jeg *hele* tiden brugt elvarme. Jeg forbrugte i perioden 1994-1995 [...] p.g.a. særlige omstændigheder rigtig meget – og betalte prompte regningen. [...] jeg påpeger, at TV og køleskab ikke forefindes og derfor ikke belaster forbruget.
[...]"

Det er oplyst, at de særlige omstændigheder i perioden 1994 til 1995 skyldes, at huset blev anvendt hele året.

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Retsgrundlaget

Fra elforsyningsloven citeres, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 om elforsyning med senere ændringer, herunder lov nr. 494 af 9. juni 2004:

"§ 6, stk. 4. Kollektive elforsyningsvirksomheder samt forsyningspligtige virksomheder, for så vidt angår deres forsyningspligt ydelse, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår."

Side 3 af 7

Af Energitilsynets afgørelse af 20. juli 2004 fremgår, at Københavns Energi har anmeldt sine "Bestemmelser for nettilslutning og -adgang til det kollektive elnet" til Energitilsynet. Af pkt. 6.7. i disse leveringsbestemmelser fremgår, at

"Målerinstallationen anses for at registrere korrekt, når fejlvisningen ikke er større end $\pm 4\%$.

Fejlvisningen beregnes som et gennemsnit af udvalgte målepunkter. Kunden kan kræve, at KE undersøger målerinstallationen. Såfremt undersøgelsen viser, at fejlvisningen er inden for tolerancen, afholder kunden omkostningerne ved undersøgelsen."

Af pkt. 6.15 i leveringsbestemmelserne fremgår, at

"Kunden kan mod betaling rekvirere aflæsning af måleren. KE kan endvidere opkræve betaling for måleraflæsning, som KE foretager efter pkt. 6.13."

Domstolenes og myndighedernes praksis

Fra Vestre Landsrets dom af 3. september 1997 (ankesag B-2105-94) citeres:

"Landsretten udtaler:

Der foreligger - bortset fra selv størrelsen af det omtvistede elforbrug - ikke oplysninger, der kan indicere, at elmåleren er behæftet med fejl. Tværtimod blev elmåleren ved den kontrol, der blev foretaget af [NESA's] installationsmester den 6. november 1991, fundet i orden, og måleren er efter det oplyste blevet siddende i

ejendommen, uden at dette efter denne dato har givet anledning til usædvanlige måleresultater. Der er heller ikke i forbindelse med det foretagne syn og skøn fremkommet oplysninger om fejl ved elmåleren.

Det kan navnlig på baggrund af oplysningerne i syns- og skønsrapporten ikke anses for urealistisk, at elforbruget inden for en periode på et år fra den 1. november 1990 til den 1. november 1991 har udgjort 73.205 kWh. Der foreligger imidlertid - ud over at elmåleren kan have været behæftet med fejl - også den mulighed, at måleren ikke er blevet aflæst korrekt i de forudgående år, hvor der er sket selvaflæsning, således at forbruget reelt vedrører en længere periode end et år.

[...]"

Før energireformen, som trådte i kraft 1. januar 2000, var Konkurrenceankenævnet (nu Energiklagenævnet) klagemyndighed for Gas- og Varmeprisudvalget og Elprisudvalget (begge er nu Energitilsynet).

Fra Konkurrenceankenævnets afgørelse af 29. april 1996 (j.nr. 96-13.090) citeres:

"5. Gas- og Varmeprisudvalgets argumentation

Til klagerens påstand om, at stigningen i varmemeforbruget skyldes, at der har været fejl ved måleren, har udvalget anført, at Odense Magistrats afprøvning af måleren viste, at denne fungerede korrekt. Det ligger uden for udvalgets kompetence at gå ind i en bedømmelse af, om afprøvningen af måleren kan anses for at være korrekt udført, hvorfor resultatet af afprøvningen af måleren må lægges til grund.

Til påstanden om, at stigningen i varmemeforbruget ikke kan skyldes ændringer i forbrugsmønsteret, og at det gennemsnitlige forbrug i tilsvarende huse i [kvarterets navn udeladt] i Odense stadig er på samme lave niveau, som klagerens forbrug udgjorde i perioden 1990-1994, har udvalget anført, at når det konstateres, at der ikke har været målerfejl, og når der ikke kan konstateres væsentlige afvigelser fra et forventet forbrug, må der betales for det registrerede forbrug.

[...]

Ankenævnets bemærkninger

Ligesom Gas- og Varmeprisudvalget kan ankenævnet ikke afgøre, om målerprøven har været korrekt foretaget. I henhold til varmemeforsyningsloven har ankenævnet i så henseende ligesom udvalget alene kompetence til at afgøre, om "priser eller andre betingelser" er urimelige [...]. Med denne bemærkning og i øvrigt med henvisning til, hvad udvalget har anført, stadfæster ankenævnet udvalgets afgørelse."

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Side 4 af 7

Fra Konkurrenceankenævnets afgørelse af 2. november 1999 (j.nr. 99-103.207) citeres:

"2. Elprisudvalgets skrivelse af 6. maj 1999 er sålydende:

[...]

Elprisudvalget har ikke kompetence til at gå ind i en bedømmelse af, hvorvidt det afregnede forbrug står i rimeligt forhold til antallet af elforbrugende apparater i den omhandlede periode, eller hvorvidt andre forhold kan have påvirket Deres elforbrug. En sådan bedømmelse ville indebære en bevisbedømmelse og må henvises til domstolene.

[...] I den konkrete sag har NESA A/S ladet foretage en kontrol af måleren, som viser, at der ikke er fejl ved denne. På den baggrund finder udvalget ikke at kunne rette indvendinger imod NESA A/S' fremgangsmåde i denne sag.

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

[...]

Side 5 af 7

5. Konkurrenceankenævnets bemærkninger

Sagen drejer sig om, hvorvidt klagers faktiske forbrug er i overensstemmelse med det målte [...]. Ankenævnet kan tiltræde, at der ikke i anledning af den foreliggende konkrete tvist er grundlag for at finde NESA's fremgangsmåde i sagen i strid med elforsyningslovens § 10, stk. 4 [nu § 6, stk. 4]. Ankenævnet kan endvidere tiltræde, at Elprisudvalget ikke har til opgave at træffe afgørelse i den konkrete tvist."

I Energiklagenævnets afgørelse af 31. marts 2004 (j.nr. 11-114) tog nævnet dels stilling til forholdet mellem det målte og det påståede faktiske forbrug, herunder betydningen af, om måleren havde været kontrolleret. Fra afgørelsen, der er stilet til elforbrugerens advokat, citeres:

"Deres klage vedrører primært spørgsmålet om, hvorvidt det målte elforbrug for Deres klients ejendom svarer til det faktiske elforbrug.

Energiklagenævnet anser sig for kompetent til tage stilling til bevisspørgsmål, medmindre der foreligger elementer af sådan art, at de ikke kan oplyses gennem de midler, der er til rådighed for forvaltningsmyndigheder, og derfor må henvises til domstolsbehandling.

Energiklagenævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved Deres klients elmåler. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene. Ligeledes må betydningen af bortskaffelsen af den oprindelige måler afgøres af domstolene.

For så vidt angår betaling for afprøvning af måleren konstaterer nævnet, at det følger af leveringsbestemmelserne for Nordthy

Strømforsyning og Nordthy Energi A/S, senere Thy-Mors Energi A/S, punkt 5.6, 3. afsnit, at Deres klient skal betale omkostningerne, idet afprøvningens resultat ikke viste fejl ved måleren. Nævnet har i denne forbindelse lagt vægt på, at det efter Deres klients ønske blev aftalt at indsende måleren til kontrol.

Angående spørgsmålet om [målerkontrolløren] Siemens Meterings objektivitet konstaterer nævnet, at Siemens Metering er godkendt af den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (DANAK) i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 1997 om kontrol med elmålere, der anvendes til måling af elforbrug, § 4, stk. 3 (nu bekendtgørelse nr. 1147 af 15. december 2003). Godkendelsen vedrører efter det for nævnet oplyste alle målere af alle fabrikater.

De har ikke på vegne af Deres klient gjort brug af adgangen til at indbringe tvisten mellem Deres klient og Nordthy Energi A/S om kontrolsystemets effektivitet for Erhvervsfremmestyrelsen i henhold til bekendtgørelsens § 11, jf. § 9 (nu klageadgang til den Danske Akkrediterings- og Metrologifond, jf. 2003-bekendtgørelsens § 11, jf. § 13 om anke til Sikkerhedsstyrelsen).

[...]"

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Side 6 af 7

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 12. maj 2004 (j.nr. 11-142) citeres:

"Klagens hovedspørgsmål er, hvorvidt det målte elforbrug for klagers ejendom svarer til det faktiske elforbrug.

Energiklagenævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved [klagerens] elmåler, idet målervisningen blev kontrolmålt den 19. august 2002, og idet resultatet af denne kontrolmåling viste, at fejlprocenten lå lavere end de 4 %, som NESA's almindelige betingelser for el-levering tillader. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at eventuel fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.

Nævnet finder, at sagens øvrige oplysninger ikke gør det muligt at betegne NESA's krav om betaling for det registrerede forbrug som urimeligt efter elforsyningsloven."

Energiklagenævnets bemærkninger

Deres klage vedrører primært spørgsmålet om, hvorvidt det målte elforbrug svarer til det faktiske elforbrug. De har anført, at De anvender elvarme. De har endvidere anført, at De alene anvender kolonihavehuset om sommeren.

Som det fremgår af myndighedernes og domstolenes praksis lægges der vægt på, om der er fremkommet oplysninger om fejl ved elmåleren.

Nævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved Deres elmåler. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Side 7 af 7

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 20. juli 2004 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til elforsyningslovens § 89, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 om elforsyning med senere ændringer, og i henhold til pkt. 3 i Energiklagenævnets formandsbemyndigelse af 12. maj 2004 efter elforsyningsloven.

Afgørelsen er endelig, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Dem, samt til Energitilsynet og til Københavns Energi.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside i anonymiseret form.

14. januar 2005

J.nr.: 11-222

Eksp.nr.: 18788

TAT-EKN

Side 8 af 7

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig